2) Трябва ли член 3, параграф 1, буква а) във връзка с член 12 от Директива 2008/120/ЕО на Съвета от 18 декември 2008 година относно определяне на минималните стандарти за защита на свинете ([1]) да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като съдържащата се в член 8, параграф 1 от Кралски декрет № 4/2014 от 10 януари 2014 г. за одобряване на стандарта за качество на месо, бутове, плешки и рибица от иберийски свине, която установява като условие за използване на термина „ibérico“ за продукти, произведени или предлагани на пазара в Испания, производителите на свине от иберийска порода в стопанства, развиващи интензивно животновъдство (de cebo), да увеличат минималната разполагаема свободна площ за животни с живо тегло над 110 kg на два квадратни метра за всяко животно, при условие, че целта на националната разпоредба е повишаване на качество на продуктите, а не конкретно подобряване на защитата на свинете?

   При отрицателен отговор на предходния въпрос, трябва ли член 12 от Директива [2008/120/ЕО] във връзка с членове 34 и 35 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че не допуска разпоредба като тази на член 8, параграф 1 от Кралски декрет № 4/2014 да изисква от производителите от други държави членки — с цел повишаване на качеството на продуктите, произведени или предлагани на пазара в Испания, а не за по-голяма защита на свинете — изпълнението на същите условия за отглеждане на животните, които установява за испанските производители, за да може получените от техните прасета продукти да използват търговските наименования, които посоченият Кралски декрет регламентира?

3) Трябва ли членове 34 и 35 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като разпоредбата член 8, параграф 2 от Кралски декрет № 4/2014 от 10 януари 2014 г. за одобряване на стандарта за качество на месо, бутове, плешки и рибица от иберийски свине, която установява минимална кланична възраст от 10 месеца за прасетата, от които се произвеждат продукти с обозначението „de cebo“, с цел повишаване на качеството на тези продукти?

([1]) *ОВ L 47, 2009 г., стр. 5.*

Иск, предявен на 7 април 2017 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело C-181/17)

(2017/C 195/20)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J. Hottiaux и J. Rius)

Ответник: Кралство Испания

Искания на ищеца

— Да се установи в съответствие с член 258 от Договора за функционирането на Европейския съюз, че като установява минимален брой на превозни средства за получаване на разрешение за обществен транспорт, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 3 и член 5, буква б) от Регламент (ЕО) № 1071/2009 за достъпа до професията автомобилен превозвач,

— да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Искът на Европейската комисия срещу Кралство Испания има за предмет прилагането на Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета (ОВ L 300от 14 ноември 2009 г., стр. 51) ([1]).

Според Комисията Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 3, параграфи 1 и 2 и по член 5, буква б) от Регламента, налагайки като предпоставка за получаване на разрешение за обществен транспорт предприятията да разполагат с поне три превозни средства.

([1]) *ОВ L 300,2009 г., стр. 51.*